

2. ΤΟ ΒΛΕΠΩ, ΤΟ ΘΕΛΩ, ΤΟ ΠΑΙΡΝΩ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνου τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται άκαρπος.» Ματθαίον 13/ιγ' 22.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Β' Κορ. 8/η' 1-7, Ματθ. 13/ιγ' 3-7,22, Γεν. 3/γ' 1-6, Ησ. 56/νς' 11, Ματθ. 26/κς' 14-16, Β' Πέτρ. 1/α' 5-9.

Η αγάπη για το χρήμα και τα υλικά αγαθά μπορεί να μας απειλεί από διάφορες πλευρές. Η Ε. Χουάιτ αναφέρεται στο σχέδιο του Διαβόλου να μας δελεάσει με τον υλισμό: «“Πηγαίνετε, και κάντε όσους έχουν γη και χρήματα να μεθύσουν με τις έγνοιες της ζωής. Παρουσιάστε τους τον κόσμο με τον πιο ελκυστικό τρόπο, ώστε να θησαυρίζουν εδώ και να έχουν την προσοχή τους στα επίγεια αγαθά. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε να αποτρέψουμε εκείνους που εργάζονται για τον σκοπό του Θεού να αποκτήσουν τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν εναντίον μας. Τα χρήματα να είναι στη δική μας παράταξη. Όσα περισσότερα μέσα έχουν, τόσο περισσότερο θα βλάψουν το βασίλειό μας αποσπώντας τους υποτελείς μας. Κάντε τους να νοιάζονται περισσότερο για τα χρήματα παρά για την προώθηση της βασιλείας του Χριστού και την διάδοση των αληθειών που τόσο μισούμε. Δεν χρειάζεται να φοβόμαστε την επιρροή τους, γιατί ξέρουμε ότι κάθε εγωιστής και άπληστος θα είναι υπό την εξουσία μας και θα αποχωριστεί στο τέλος από τον λαό του Θεού.”» *Counsels on Stewardship*, σ. 154,155.

Δυστυχώς, αυτό το σχέδιο φαίνεται ότι είναι αποτελεσματικό. Ας εξετάσουμε λοιπόν αυτούς τους κινδύνους, και ας δούμε τι έχει να μας πει ο Λόγος του Θεού ώστε να αποφύγουμε αυτήν την πνευματική παγίδα.

Κυριακή 7 Ιανουαρίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Ένας δημοφιλής τηλεοπτικός ιεροκήρυκας, κηρύττει το εξής απλό μήνυμα: “Ο Θεός θέλει να σε ευλογήσει, και απόδειξη της ευλογίας Του είναι η πληθώρα των αγαθών που έχεις.” Με άλλα λόγια, εάν είσαι πιστός, ο Θεός θα σου δώσει πλούτη. Η θεωρία αυτή είναι γνωστή και ως το ευαγγέλιο της ευημερίας: *Ακολούθησε τον Θεό και Εκείνος θα σε ευλογήσει με επίγεια αγαθά.* Αυτή η άποψη είναι μία ψευδής θεολογική δικαίωση για τον υλισμό.

Η συσχέτιση του ευαγγελίου με εγγυημένα πλούτη είναι μία παραπλανητική θεωρία. Αυτό το πιστεύω δημιουργεί παραφωνία στην Αγία Γραφή και αντικατοπτρίζει μία εγωκεντρική θεολογία που στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο από μισή αλήθεια καλυμμένη με Βιβλικές ορολογίες. Στον πυρήνα αυτού του ψέματος βρίσκεται ο πυρήνας όλης της αμαρτίας και αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από το εγώ και την επιθυμία για την ικανοποίηση του περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Σύμφωνα με τη θεωρία του ευαγγελίου της ευημερίας, όποιος προσφέρει στον Θεό, παίρνει εγγυημένα ως αντάλλαγμα πλούτη. Αυτή η άποψη όμως παρουσιάζει τη σχέση μας με τον Θεό ως μία συμφωνία: *Το κάνω με τον όρο ότι εσύ θα κάνεις κάτι άλλο ως αντάλλαγμα.* Προσφέρουμε όχι επειδή αυτό είναι το σωστό, αλλά λόγω αυτού που θα λάβουμε ως αντάλλαγμα. Αυτό είναι ένα ψευδές ευαγγέλιο ευημερίας.

Διαβάστε Β' Κορ. 8/η' 1-7. Τι συμβαίνει εδώ; Ποιες αρχές βλέπουμε σ' αυτά τα εδάφια που έρχονται σε αντίθεση με την ιδέα του ευαγγελίου της ευημερίας; Τι εννοεί ο Παύλος «να περισσεύητε και εν ταύτη τη χάριτι;» (Β' Κορ. 8/η' 7)

.....
.....
.....
.....
.....

Οι άνθρωποι αυτοί, αν και ήταν σε «βαθεία πτώχεια» (Β' Κορ. 8/η' 2), ήταν γενναιόδωροι, προσφέροντας περισσότερα από όσα μπορούσαν. Αυτά τα εδάφια, καθώς και πολλά άλλα, μας βοηθάνε να αντικρούσουμε την ψεύτικη θεωρία του ευαγγελίου της ευημερίας.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε παραδείγματα πιστών ανθρώπων που δεν ήταν πλούσιοι σε υλικά αγαθά, και παραδείγματα απίστων που ήταν πλούσιοι. Πώς αυτά τα παραδείγματα μας δείχνουν ότι τα πλούτη δεν είναι ένδειξη των ευλογιών του Θεού;

Δευτέρα 8 Ιανουαρίου

ΘΟΛΩΜΕΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΡΑΣΗ

Είναι γνωστό, και δίχως την επιβεβαίωση της Αγίας Γραφής, ότι οι έγνοιες αυτής της ζωής και τα πλούτη είναι προσωρινά. Τίποτα σ' αυτήν τη γη δεν έχει μεγάλη διάρκεια. Κι όπως είπε ο απ. Παύλος, «ημείς δεν ενατενίζομεν εις τα βλεπόμενα, αλλ' εις τα μη βλεπόμενα· διότι τα βλεπόμενα είναι πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια» (Β' Κορ. 4/δ' 18). Οι Χριστιανοί μυωπάζουν όταν είναι προσηλωμένοι στις έγνοιες αυτού του κόσμου και όχι στο δρόμο που οδηγεί στον ουρανό. Και ελάχιστα πράγματα είναι δυνατόν να τους τυφλώσουν το δρόμο περισσότερο από ό,τι η απάτη του πλούτου. Η Helen Keller που ήταν τυφλή, είπε: «Ο πιο παθητικός άνθρωπος στον κόσμο είναι εκείνος που ενώ βλέπει, δεν έχει όραμα.» Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη παραδείγματα ανθρώπων που μπορούν να δουν, αλλά ήταν πνευματικά τυφλοί.

«Ορισμένοι αγαπάνε τόσο πολύ αυτόν τον κόσμο που χάνουν την αγάπη τους για την αλήθεια. Με την αύξηση της επίγειας περιουσίας τους, μειώνεται το ενδιαφέρον τους για τους ουράνιους θησαυρούς. Όσα περισσότερα κατέχουν σ' αυτόν τον κόσμο, τόσο περισσότερο προσηλώνονται σ' αυτά, μη και τυχόν τα χάσουν. Όσα περισσότερα αποκτούν, τόσο λιγότερα δίνουν στους άλλους, όσο περισσότερα έχουν, τόσο πιο φτωχοί αισθάνονται. Αυτή είναι η απάτη του πλούτου! Δεν βλέπουν και δεν αισθάνονται τις ανάγκες του έργου του Θεού!» Ε. Χουάιτ, *Spiritual Gifts*, τομ. 2, σ. 267.

Όταν η πνευματική μας όραση είναι θολή, η αιώνια σωτηρία μας κινδυνεύει. Δεν αρκεί το να είναι το βλέμμα μας στραμμένο στον Ιησού, πρέπει να το διατηρούμε πάνω Του.

Διαβάστε Ματ. 13/ιγ' 3-7 και 22. Για ποιον κίνδυνο μας προειδοποιεί εδώ ο Ιησούς; Γιατί μπορεί εύκολα ο οποιοσδήποτε - πλούσιος ή φτωχός - να πέσει σ' αυτήν την παγίδα;

.....
Αρχικά, ο Ιησούς μας προειδοποιεί για την «μέριμνα του αιώνας» (Ματθ. 13/ιγ' 22). Ο Ιησούς αναγνωρίζει ότι όλοι έχουμε έγνοιες, συμπεριλαμβανομένου και των οικονομικών. Οι φτωχοί ανησυχούν γιατί δεν έχουν αρκετά, και οι πλούσιοι γι' αυτά που μπορεί να χρειάζονται επιπλέον. Πρέπει να προσέξουμε, να μην αφήσουμε αυτές τις ανησυχίες να «πνίξουν» τον λόγο στη ζωή μας (εδ. 22). Έπειτα, ο Ιησούς μας προειδοποιεί για την «απάτη του πλούτου» (εδ. 22). Αν και τα πλούτη από μόνα τους δεν είναι κάτι κακό, ωστόσο, έχουν τη δύναμη να μας εξαπατήσουν και να μας οδηγήσουν στην ολοκληρωτική καταστροφή.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να δούμε στη ζωή μας την «απάτη του

πλούτου»; Τι μπορούμε να κάνουμε για να προστατευτούμε από αυτήν την απάτη;

Τρίτη 9 Ιανουαρίου

ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ

Όπως όλες οι αμαρτίες, η απληστία ξεκινάει από την καρδιά. Ξεκινάει από μέσα μας και στη συνέχεια εκδηλώνεται και εξωτερικά. Αυτό συνέβη και στον κήπο της Εδέμ.

Διαβάστε Γέν. 3/γ' 1-6. Τι έκανε ο Σατανάς για να παρασύρει την Εύα στην αμαρτία; Πώς χρησιμοποίησε την ίδια αρχή για να εξαπατήσει και άλλους ανθρώπους;

.....
«Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, έφαγε· και έδωκε και εις τον άνδρα αυτής μεθ' εαυτής, και αυτός έφαγε» (Γέν. 3/γ' 6). Ο Διάβολος παρουσίασε με τέτοιον τρόπο τον καρπό του απαγορευμένου δέντρου, ώστε η Εύα να το επιθυμεί περισσότερο από αυτά που είχε ήδη, και να νομίζει πως της ήταν απαραίτητος. Η πτώση της εκδηλώνει τα τρία βήματα της απληστίας που οδηγούν τον καθένα στην πτώση: *Το βλέπω, το θέλω, το παίρνω*. Η απληστία μπορεί να μην είναι μία φανερή αμαρτία. Όπως και με την λαγνεία, κρύβεται πίσω από το πέπλο της σάρκας μας. Αλλά όταν τελικά φέρει τον καρπό της, είναι καταστρεπτικός. Μπορεί να διαλύσει σχέσεις, να πληγώσει αγαπημένα μας πρόσωπα, και να μας γεμίσει ενοχές.

Μόλις η απληστία βγει στην επιφάνεια, καταπατά κάθε αρχή. Ο βασιλιάς Αχαάβ είδε τον αμπελώνα του Ναβουθαί, τον επιθύμησε, και ήταν θλιμμένος μέχρι που η βασίλισσα σκότωσε τον Ναβουθαί για να τον αποκτήσει (Α' Βασ. 21/κα'). Ο Αχάν δεν μπόρεσε να αντισταθεί στη Βαβυλωνιακή στολή και στα νομίσματα που είδε, και έτσι τα πήρε (Ναυή 7/ζ' 20-22). Η απληστία είναι μία ακόμη μορφή του εγωισμού. «Εάν ο εγωισμός είναι η κυρίαρχη μορφή της αμαρτίας, η απληστία μπορεί να θεωρηθεί η κυρίαρχη μορφή του εγωισμού. Αυτό φαίνεται ιδιαίτερα στα λόγια του απ. Παύλου στην περιγραφή που δίνει για τις έσχατες ημέρες της τελικής αποστασίας, όπου παρουσιάζει τον εγωισμό ως τη ρίζα όλου του κακού και την απληστία ως τον πρώτο καρπό του. «Διότι θέλουσιν εισθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι» (Β' Τιμ. 3/γ' 1, 2).» John Harris, *Mammon*, σ. 52

ΣΚΕΨΗ: Γιατί είναι σημαντικό το να αναγνωρίσουμε τις τυχόν τάσεις μας προς την απληστία; 16

Τετάρτη 10 Ιανουαρίου

ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ – ΟΤΑΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

Διαβάστε Ησ. 56/νς' 11. Για ποια αμαρτία προειδοποιούμαστε;

.....
.....
.....
Επειδή είμαστε αμαρτωλοί, είναι πολύ εύκολο και φυσικό να είμαστε πλεονέκτες. Ωστόσο, ο Χριστός δεν ήταν καθόλου πλεονέκτης. «Διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου» (Β' Κορ. 8/η' 9).

Ο Κύριος μόνο γνωρίζει τι ζημιά έχει προκαλέσει η πλεονεξία στην ανθρωπότητα. Η πλεονεξία οδήγησε σε πολέμους. Οδήγησε ανθρώπους σε εγκλήματα καταστρέφοντας τη ζωή τους, αλλά και της οικογένειάς τους. Η πλεονεξία μοιάζει με έναν ιό που μπορεί να καταστρέψει κάθε αρετή, μέχρι να μείνει μόνο η πλεονεξία. Είναι ένα κακό που θέλει τα πάντα: πάθη, εξουσία, και αγαθά. Και πάλι, *Το βλέπω, το θέλω, το παίρνω.*

Διαβάστε Ματθ. 26/κς' 14-16. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτήν την ιστορία για τη δύναμη της πλεονεξίας;

.....
.....
.....
Προσέξτε τα λόγια του Ιούδα: «Τι θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν;» (Ματθ. 26/κς' 15). Ο Ιούδας ήταν πολύ προνομιούχος σε σχέση με τους περισσότερους ανθρώπους στην παγκόσμια ιστορία: έζησε με τον ενσαρκωμένο Ιησού, είδε τα θαύματά Του, Τον άκουσε να κηρύττει λόγια ζωής αιωνίας. Και παρόλα αυτά, δείτε που τον οδήγησε η πλεονεξία και η απληστία.

«Με τι τρυφερότητα συμπεριφέρθηκε ο Σωτήρας προς εκείνον που έμελλε να γίνει ο προδότης Του! Στη διδασκαλία Του ο Χριστός τόνισε τις αρχές της φιλανθρωπίας που χτυπούσαν την απληστία στις ρίζες της. Παρουσίασε στον Ιούδα την απαίσια μορφή της πλεονεξίας και πολλές φορές ο μαθητής κατάλαβε ότι ο χαρακτήρας του είχε περιγραφεί και η κρύφια αμαρτία του είχε αποκαλυφθεί. Αλλά δεν ήθελε να ομολογήσει και να παραιτηθεί από την αδικοπραγία του.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 265.

ΣΚΕΨΗ: Καί ποιος δεν είναι, ως ένα βαθμό, πλεονέκτης; Πώς μπορούμε με τη χάρη του Θεού να έχουμε υπό έλεγχο αυτή τη φυσική μας τάση;

Πέμπτη 11 Ιανουαρίου

ΑΥΤΟΕΛΕΓΧΟΣ

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Πώς μπορούν να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε το πώς οι άνθρωποι, πλούσιοι ή φτωχοί, μπορούν να προστατευτούν από τους κινδύνους της απληστίας, της πλεονεξίας και της αγάπης για το χρήμα και τα υλικά αγαθά;
Πράξ. 24/κδ' 24-26.....
.....
.....

Γαλ. 5/ε' 22-25.....
.....
.....

Β' Πέτρ. 1/α' 5-9.....
.....
.....

Αυτά τα εδάφια είναι πλούσια σε κατευθύνσεις για το πώς πρέπει να ζούμε. Αξιοσημείωτο είναι ωστόσο το κοινό τους σημείο: ο αυτοέλεγχος. Αυτό το σημείο μπορεί να μας δυσκολέψει ιδιαίτερα ως προς την πλεονεξία, την απληστία και την επιθυμία για απόκτηση αγαθών. Μόνο μέσα από τον αυτοέλεγχο, πρώτα στις σκέψεις μας και έπειτα στις πράξεις μας, μπορούμε να προστατευτούμε από τους παραπάνω κινδύνους.

Μπορούμε να εξασκήσουμε αυτόν τον έλεγχο μόνο όταν παραδοθούμε στη δύναμη του Κυρίου. Κανείς μας δεν μπορεί από μόνος του να νικήσει αυτά τα αμαρτωλά στοιχεία, ιδιαίτερα εάν τα υποθάλπουμε καιρό. Χρειαζόμαστε πραγματικά το υπερφυσικό έργο του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας, εάν θέλουμε να νικήσουμε αυτές τις ισχυρές απάτες. «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε» (Α' Κορ. 10/ι' 13).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά Β' Πέτρ. 1/α' 5-9. Ποια είναι τα βήματα που μας παραπέμπει ο Πέτρος, και πώς μπορούμε να τα ακολουθήσουμε, ιδιαίτερα στον αγώνα μας κατά της πλεονεξίας και της απληστίας;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ο απόλυτος στόχος του ανθρώπου είναι το να είμαστε ευτυχησμένοι και ικανοποιημένοι. Αυτός ο στόχος όμως δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσα από τον υλισμό. Πολλοί άνθρωποι το γνωρίζουν αυτό βαθιά μέσα τους, και παρόλα αυτά εξακολουθούν να έχουν εμμονή με τα αγαθά: *Το βλέπω, το θέλω, το παίρνω*. Τι πιο απλό; Και οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, όπως καθένας, αντιμετωπίζουμε τον πειρασμό να παρασυρθούμε από τις αξίες του υλισμού. Ωστόσο, η διαρκής απόκτηση αγαθών δεν φέρνει ευτυχία, και ικανοποίηση. Αντιθέτως, προκαλεί προβλήματα, όπως βλέπουμε και με τον πλούσιο νέο που έφυγε από τον Ιησού δυστυχισμένος, ανικανοποίητος και αποκαρδιωμένος, επειδή δεν άκουσε ή δεν πήρε εκείνο το οποίο ήθελε.

«Οι υλιστικές αξίες σχετίζονται με την διάβρωση της καλής κατάστασης των ανθρώπων, με την κατάθλιψη και το άγχος, σωματικά προβλήματα όπως πονοκέφαλοι, διαταραχές προσωπικότητας όπως ναρκισσισμός και αντικοινωνική συμπεριφορά.» Tim Kasser, *The High Price of Materialism*, σ. 22.

Με άλλα λόγια, οι υλιστές Χριστιανοί πίνουν υπερήφανα από το πηγάδι του πλούτου, αλλά πνευματικά, είναι αφυδατωμένοι. Εμείς όμως δεν θα διψάσουμε ποτέ πίνοντας από το νερό που μας δίνει ο Χριστός (Ιωάν. 4/δ' 14).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** Εξετάστε ξανά την ιδέα του ευαγγελίου της ευημερίας. Ποια εδάφια χρησιμοποιούν όσοι θέλουν να υποστηρίξουν αυτήν την ιδέα; Ποια παραδείγματα πιστών ανθρώπων μπορείτε να βρείτε από την Αγία Γραφή των οποίων η ζωή απορρίπτει αυτήν την ψεύτικη διδασκαλία;
- 2.** Κάποτε ένα πατέρας είπε: «Με το πρώτο μου παιδί έμαθα δύο σημαντικές Βιβλικές αλήθειες. Πρώτον, γεννιόμαστε αμαρτωλοί. Δεύτερον, πλεονέκτες.» Όλοι λίγο πολύ ξέρουμε πόσο πλεονέκτες μπορούν να είναι τα παιδιά. Πώς αυτή η φυσική μας τάση για την πλεονεξία δείχνει την ανάγκη μας για Θεϊκή χάρη;
- 3.** «Εάν θέλουμε να δούμε ποια είναι η πηγή όλων των προβλημάτων», έγραψε κάποιος, «δεν πρέπει να εξετάζουμε τους ανθρώπους για φάρμακα, αλλά να τους εξετάζουμε για ανοησία, άγνοια, πλεονεξία, και αγάπη για εξουσία.» Πώς η πλεονεξία είναι επιζήμια, τόσο στο ίδιο το άτομο όσο και στους οικείους του; Ποια παραδείγματα πλεονεξίας γνωρίζετε όπου προκλήθηκε μεγάλο κακό σ' αυτούς που ενεπλάκησαν;